

Środa, 13 marca 2013 r.

P7_TA(2013)0078

Wieloletnie ramy finansowe

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2013 r. w sprawie konkluzji ze szczytu Rady Europejskiej w dniach 7–8 lutego 2013 r. dotyczących wieloletnich ram finansowych (2012/2803(RSP))

(2016/C 036/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 310, 311, 312 oraz 323 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 29 czerwca 2011 r. zatytułowany „Budżet z perspektywy »Europy 2020«” (COM(2011)0500),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 29 czerwca 2011 r. w sprawie porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją o współpracy w sprawach budżetowych i o należywym zarządzaniu finansowym (COM(2011)0403),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 29 czerwca 2011 r. oraz zmieniony wniosek Komisji z dnia 6 lipca 2012 r. w sprawie rozporządzenia Rady określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014-2020 (COM(2011)0398 i COM(2012)0388),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 czerwca 2011 r. zatytułowaną „Inwestowanie w przyszłość: nowe wieloletnie ramy finansowe (WRF) na rzecz Europy konkurencyjnej, zrównoważonej i sprzyjającej integracji społecznej” ⁽¹⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie wieloletnich ram finansowych i zasobów własnych ⁽²⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 23 października 2012 r. w celu pozytywnego zakończenia procedury zatwierdzania wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 ⁽³⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej przyjęte w dniu 8 lutego 2013 r.,
- uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,

1. przyjmuje do wiadomości konkluzje Rady Europejskiej w sprawie WRF, które stanowią jedynie polityczne porozumienie pomiędzy szefami państw i rządów; odrzuca to porozumienie w obecnym kształcie, ponieważ nie odzwierciedla ono priorytetów i wątpliwości przedstawianych przez Parlament, zwłaszcza w rezolucji z 23 października 2012 r., oraz pomija rolę i kompetencje Parlamentu ustanowione Traktatem z Lizbony; uważa, że przedmiotowego porozumienia, które będzie obowiązywało Unię przez kolejne siedem lat, nie wolno zaakceptować bez spełnienia pewnych zasadniczych warunków;

2. podkreśla gotowość przystąpienia do rzeczywistych negocjacji z Radą w sprawie wszystkich postanowień rozporządzenia o WRF i porozumienia międzyinstytucjonalnego, tak by Unia miała nowoczesny, nakierowany na przyszłość, elastyczny i przejrzysty budżet, dzięki któremu nastąpi wzrost, zwiększy się zatrudnienie oraz zostanie zapełniona luka między zobowiązaniami politycznymi UE i środkami budżetowymi; podkreśla, że zagłusuje nad rozporządzeniem o WRF i porozumieniem międzyinstytucjonalnym po pomyślnym przeprowadzeniu merytorycznych negocjacji z Radą;

3. deklaruje stanowczą gotowość do pełnego korzystania uprawnień prawodawczych ustanowionych w Traktacie z Lizbony; ponownie oświadcza, że negocjacje nad kwestiami objętymi zwykłą procedurą legislacyjną nie mogą być rozstrzygane konkluzjami Rady Europejskiej w sprawie WRF, które to konkluzje należy traktować jako jedynie zalecenia polityczne dla Rady;

⁽¹⁾ Dz.U. C 380 E z 11.12.2012, s. 89..

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0245.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0360.

Środa, 13 marca 2013 r.

4. ponownie podkreśla, że WRF na lata 2014-2020 powinny zagwarantować pomyślną realizację strategii Europa 2020 i zapewnić UE środki niezbędne do wyjścia z kryzysu ze wzmocnioną strukturą; dlatego podkreśla, że istotne jest znaczne zwiększenie inwestycji w innowacje, badania i rozwój, infrastrukturę i młodzież, realizację unijnych celów w zakresie zmian klimatu i energii, podwyższenie poziomów edukacji i wspieranie integracji społecznej, przy wypełnianiu zobowiązań międzynarodowych
5. krytycznie odnosi się do braku przejrzystości co do sposobu osiągnięcia przedmiotowego porozumienia w Radzie Europejskiej w sprawie wydatków i przychodów WRF; nalega, by udzielono mu wszelkich odpowiednich informacji dostępnych Komisji na temat poziomu uzgodnionych krajowych pul środków w ramach polityki spójności i rolnej, w tym odstępstw i konkretnych środków dla poszczególnych państw członkowskich; żąda także wszelkich odpowiednich informacji na temat skutków, jakie dla każdego państwa członkowskiego będą miały decyzje w sprawie przychodów w WRF;
6. stanowczo sprzeciwia się obecnej akumulacji i odroczeniu spłaty zaległych wniosków o płatności w budżecie unijnym oraz wyraża stanowczy sprzeciw wobec ram finansowych, które mogą wprowadzić budżet UE w deficyt strukturalny, co byłoby wbrew przepisom traktatu (art. 310 i 323 TFUE);
7. z tego względu jest zdeterminowany zapobiec jakimkolwiek dalszym przesunięciom płatności od 2013 r. do następnych WRF; przypomina o deklaracji załączonej do budżetu UE na rok 2013, w którym wezwano Komisję do przedstawienia na początku roku 2013 projektu budżetu korygującego w wyłącznym celu rozliczenia wszystkich zaległych wniosków o płatności za 2012 r.; podkreśla, że nie rozpocznie negocjacji nad WRF, dopóki Komisja nie zaproponuje budżetu korygującego odpowiadającego temu zobowiązaniu politycznemu, oraz nie zamknie tych negocjacji, zanim Rada i Parlament ostatecznie nie przyjmą tego budżetu korygującego; domaga się także ze strony Rady politycznego zaangażowania, że wszystkie przewidziane prawem zobowiązania należne w 2013 r. zostaną uiszczone do końca tego roku;
8. daje swojemu zespołowi negocjacyjnemu mocny mandat do prowadzenia negocjacji nad całościowym pakietem, który oprócz WRF obejmie obowiązkowy i kompleksowy przegląd, jak największą ogólną elastyczność oraz porozumienie w sprawie zasobów własnych, a także zapewni jedność budżetu unijnego; potwierdza, że za podstawę negocjacji posłużą wszystkie elementy wskazane w rezolucji z 23 października 2012 r., m.in. odpowiedzialność państw członkowskich za zarządzanie funduszami unijnymi, realizowana na odpowiednim szczeblu politycznym;
9. jest głęboko przekonany, że dla zapewnienia pełnej legitymacji demokratycznej następny Parlament i Komisja, które rozpoczną kadencję w wyniku wyborów do PE w 2014 r., powinny być zdolne do potwierdzenia priorytetów budżetowych Unii i dokonać przeglądu WRF na lata 2014-2020; dlatego podkreśla, że opowiada się za obowiązkowym i kompleksowym przeglądem WRF, ewentualnie za klauzulą wygaśnięcia; jest zdania, że przegląd powinien być prawnie wiążący, umocowany w rozporządzeniu o WRF i postanowiony kwalifikowaną większością w Radzie, z pełnym korzystaniem z klauzuli pomostowej z art. 312 ust. 2 TFUE;
10. domaga się, by uzgodnione pułapy WRF dla środków na zobowiązania i płatności były wykorzystywane w jak największym stopniu przy opracowywaniu rocznych budżetów UE; z tego względu uważa, że w następnych WRF należy zapewnić jak największą ogólną elastyczność pomiędzy tytułami i w ich ramach, a także między latami budżetowymi, o czym Rada powinna postanawiać kwalifikowaną większością; w szczególności uważa, że taka elastyczność powinna obejmować możliwość pełnego korzystania z dostępnych marginesów w każdym dziale w jednym roku budżetowym (dla środków na zobowiązania), a także automatyczne przenoszenie marginesów na kolejne lata budżetowe (dla środków na zobowiązania i płatności); powołuje się ponadto na swoje szczegółowe stanowisko w sprawie elastyczności zawarte w rezolucji z 23 października 2012 r., dotyczące marginesu na nieprzewidziane wydatki, wykorzystywania nadwyżki w budżecie UE, elastyczności prawodawczej i poszczególnych mechanizmów elastyczności poza pułapami WRF;
11. podkreśla znaczenie osiągnięcia porozumienia w sprawie gruntownej reformy systemu zasobów własnych; podkreśla, że finansowanie budżetu UE powinno pochodzić z rzeczywistych zasobów własnych, jak przewidziano to w Traktacie; dlatego ogłasza gotowość do przeprowadzenia reformy, która zmniejszy udział składek opartych na DNB do budżetu UE do poziomu 40 % i zlikwiduje wszystkie istniejące rabaty i mechanizmy korekcyjne;

Środa, 13 marca 2013 r.

12. ponownie wyraża swoje poparcie dla wniosku ustawodawczego Komisji w sprawie pakietu dotyczącego zasobów własnych, w tym dla wiążącego harmonogramu prac; ponadto uważa, że jeżeli Rada złądzi te wnioski w taki sposób, że nie spowodują istotnego zmniejszenia składek państw członkowskich opartych na DNB do budżetu UE, Komisja powinna przedstawić dodatkowe wnioski w sprawie wprowadzenia nowych rzeczywistych zasobów własnych; nalega, by przychody z podatku od transakcji finansowych przeznaczano przynajmniej częściowo na budżet UE jako rzeczywiste zasoby własne;
13. nalega, by w porozumieniu międzyinstytucjonalnym przypomniano zasadę jedności budżetu UE i jasno ją zdefiniowano; jest zdania, że wszystkie wydatki i przychody wynikające z decyzji podjętych przez instytucje UE lub w ich imieniu, m.in. operacje zaciągania i udzielania pożyczek lub gwarancji kredytowych, należy wykazać w dokumencie załączanym każdego roku do projektu budżetu, zawierającym całościowy przegląd finansowych i budżetowych konsekwencji działań Unii; oczekuje, że w ten sposób zapewniona zostanie pełna informacja na rzecz obywateli i odpowiednia kontrola parlamentarna;
14. podkreśla, że równoległe z negocjacjami nad WRF Parlament i Rada powinny przyspieszyć negocjacje nad specjalnymi podstawami prawnymi dla programów i strategii politycznych UE na okres 201-2020; podkreśla, że negocjacje nad WRF/porozumieniem międzyinstytucjonalnym i wieloletnimi programami unijnymi stanowią jeden pakiet, oraz potwierdza zasadę, że „nic nie jest uzgodnione, dopóki wszystko nie zostanie uzgodnione”;
15. przypomina, że jeżeli WRF nie zostaną przyjęte do końca 2013 r., to pułapy i inne postanowienia dotyczące roku 2013 należy przedłużyć do czasu przyjęcia nowych WRF; sygnalizuje, że w tym przypadku będzie gotów osiągnąć szybkie porozumienie z Radą i Komisją, by dostosować wewnętrzną strukturę WRF, tak by odzwierciedlić priorytety polityczne Unii i zapewnić do 201 r. ustanowienie odpowiednich podstaw prawnych dla wszystkich dziedzin polityki i programów UE;
16. jest zdania, że każde głosowanie w sprawie WRF powinno mieć charakter otwarty i przejrzysty z uwagi na znaczenie każdego takiego głosowania oraz z uwagi na fakt, że umożliwi to rozliczenie posłów do PE przez ich wyborców w wyborach do Parlamentu Europejskiego w 2014 r.;
17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz pozostałym zainteresowanym instytucjom i organom.

P7_TA(2013)0081

Wytyczne dotyczące budżetu na rok 2014 – sekcja 3

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2013 r. w sprawie ogólnych wytycznych dotyczących przygotowania budżetu na rok 2014 – Sekcja 3 – Komisja (2013/2010(BUD))

(2016/C 036/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 312, art. 313 i art. 314 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (porozumienie IIA) ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie stanowiska Rady dotyczącego nowego projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2013 ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

⁽³⁾ Teksty przyjęte P7_TA(2012)0486.